

حج ابراهیمی و مبانی آن

از دیدگاه امام خمینی - قلنسو سرمه

محمد سبحانی نیا

مدّنظر دارد.

امام راحل^{ره} می‌فرماید:

«گردش به دور خانه خدا نشان‌دهنده این است که به غیر از خدا گردیدگری نگردید و رجم عقبات، رجم شیاطین انس و جنّ است. شما با رجم، با خدای خود عهد کنید تا شیاطین انس و ایسرقدرت‌ها را از کشورهای اسلامی عزیز برانید.»^۲

و در جای دیگر می‌فرماید:

«در سعی بین صفا و مروه، با صدق و صفا سعی در یافتن محبوب کنید که با یافتن او، همه بافت‌های دنیاوی گسسته شود و همه شک‌ها و تردیدها فرو ریزد و همه خوف و رجاهای حیوانی زایل شود... پس به منا روید و آرزوهای حقانی رادر

حج ابراهیمی و غیر ابراهیمی

مراد از حج ابراهیمی همان حجی است که خداوند متعال آن را بر بندگانش واجب کرد و اعلام آن را از ابراهیم خلیل‌الرحمن خواست: «وَأَذْنُ فِي النَّاسِ بِالْحَجَّ»^۱ و رسول‌گرامی اسلام^{علیه السلام} در زمان خود آن را احیا نمود. بنابراین، حج ابراهیمی همان حجّ حقيقة و واقعی است که با انگیزه‌ای خاص و جهت تحقیق فلسفه مهم آن، که اظهار عبودیت الهی و نفی شرک و الحاد و رسیدن به قلّه کمال و سعادت است، انجام می‌گیرد. حج ابراهیمی تنها به انجام مناسک و اعمال ظاهری نمی‌اندیشد، بلکه افرون بر آن، به عمق و باطن اعمال نیز نظر می‌اندازد و در همه حالات، آنها را

صاحب خانه است و حج تنها حرکات و اعمال و لفظها نیست و با کلام و لفظ و حرکت خشک انسان به خدا تمیز دارد. حج کانون معارف الهی است که از آن محتوای سیاست اسلامی را در تمام زوایای زندگی باید جستجو نمود. حج پیام آور ایجاد و بنای جامعه‌ای به دور از رذایل مادی و معنوی است.
حج تجلی و تکرار همه صحنه‌های عشق‌آفرین زندگی یک انسان و یک جامعه متكامل در دنیاست.^۵

حج ابراهیمی تنها یک مناسک خشک و بی روح نیست بلکه سیر و سلوک معنوی و عرفانی و طی منازل روحانی و در برگیرنده ابعاد مختلف عبادی، سیاسی و اجتماعی است. امام راحل^۶ احیا کننده حج ابراهیمی بر این موضوع تأکید ورزیدند و در پیام‌ها و سخنرانی‌ها، فraigیر بودن این عبادت بزرگ را گوشزد نمودند و چه بسا با توجه به ابعاد گسترده حج است که بر این فریضه عظیم تأکید فراوان شد و قرآن مجید آن را حق مستقیم خداوند بر بندگان خواند، آنجاکه فرمود: «وَإِلَهٌ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْيَتِيْتِ مَنْ أَسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَيَلِّا...»
«حج خانه خدا، حق خدا بر مردم است، کسانی که استطاعت آن را دارند.»^۷

آنجا دریابید که آن قربانی نمودن محبوب‌ترین چیز خویش در راه محبوب مطلق است.»^۸

امام^۹ در تبیین حج غیر ابراهیمی (حج جاهلی) و یا حج آمریکایی می‌فرماید:

«چیزی که تابه‌حال از ناحیه آگاهان و یا تحلیل‌گران مغرض و یا جیره‌خواران، به عنوان فلسفه حج ترسیم شده است این است که حج یک عبادت دسته‌جمعی و یک سفر زیارتی-سیاحتی است. به حج چه که چگونه باید زیست و چطور باید میارزه کرد و با چه کیفیت در مقابل جهان سرمایه‌داری و کمونیسم ایستاد. به حج چه که حقوق مسلمانان و محرومان را از ظالمین باید ستاند. به حج چه که باید برای فشارهای روحی و جسمی مسلمانان چاره اندیشی نمود. به حج چه که مسلمانان باید به عنوان یک نیروی بزرگ و قدرت سوّم جهان، خودنمایی کنند. به حج چه که مسلمانان را علیه حکومت‌های واپسیه بشوراند، بلکه حج همان سفر تفریحی برای دیدار از قبله و مدینه است و بس!»^{۱۰}

امام^{۱۱} بلا فاصله به حج ابراهیمی اشاره می‌کند و می‌فرماید:

«حج برای نزدیک شدن و اتصال انسان به

شرق و غرب رادر هم می‌شکنند و معنای قیام ناس و حقیقت برائت از مشرکان را عرضه می‌دارند.^۸

امام راحل^{علیه السلام} حجی را که مشتمل بر ابعاد مذکور نباشد حج واقعی نمی‌داند و می‌فرماید:

«حج بی‌روح و بی‌تحرک و قیام، حج بی‌برائت، حج بی‌وحدت و حجی که از آن هدم کفر و شرک بر نیاید حج نیست.»^۹
برای تبیین اندیشه امام^{علیه السلام} بحث را در سه بخش مستقل پی می‌گیریم:

الف - بعد معنوی حج ابراهیمی:
یکی از اساسی‌ترین ابعاد حج ابراهیمی، بعد معنوی و عرفانی آن است. حج میعاد عاشقان کوی الهی و شیفتگان وصل دوست و ورود به محضر خداست؛ امام رضائله^{علیهم السلام} از لین خصوصیت حج را همین امر ذکر می‌کند و می‌گوید:

«عِلَّةُ الْحَجَّ الْوِفَادَةُ إِلَى اللَّهِ».

آنچه موجب وجوب حج گشته سفر معنوی به سوی خداوند عز و جل است.»^{۱۰}

امام بزرگوار در این باره می‌گوید:

«توجه داشته باشید که سفر حج سفر کسب نیست، سفر تحصیل دنیا نیست،

از این رو است که رهبر و دولت اسلامی موظف است در صورتی که حج تعطیل شود، مردم را به انجام آن مجبور کند و اگر توان مالی نداشتند از بیت‌المال امکان تشرف را برایشان فراهم آورد تا خانه خدا خالی از زائر نباشد. امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

«لَوْ عَطَّلَ النَّاسُ الْحَجَّ لَوْجَبَ عَلَى
الإِمَامِ أَنْ يَجْبِرَهُمْ عَلَى الْحَجَّ إِنْ
شَاءُوا وَإِنْ أَبْوَا فَإِنَّ هَذَا الْبَيْتُ وَضَعْ
لِلْحَجَّ».

اگر مردم حج را تعطیل کنند، بر امام واجب است آنان را به حج وارد کرده و خواهند و چه نخواهند؛ زیرا این خانه برای حج نهاده شده است.»^۷

امام راحل^{علیه السلام} با استفاده از کتاب و سنت، ابعاد مختلف حج را به مسلمانان معرفی کرد و به قول یکی از بزرگان، حج را در عصر حاضر اقامه نمود. در یکی از سخنرانی‌هایش می‌فرماید:

«بَيْتُ اللَّهِ الْحَرَامُ وَكَعْبَةُ مَعْظَمٍ، زائِرِينَ
عَزِيزِي را در آغوش می‌کشد که حج را از
انزوای سیاسی و انحراف اساسی به
سوی حج ابراهیمی و محمدی سوق داده
و حیات آن را تجدید می‌نمایند و بت‌های

می‌گوید:

«حجاج محترم مواطن باشند که رضای
غیر خداوند را در اعمال خود شرکت
ندهند و جهات معنوی حج بسیار است و
مهم آن است که حاج بداند که کجا می‌رود
و دعوت کی را اجابت می‌کند و میهمان
کیست و آداب این میهمانی چیست و بداند
هر خودخواهی و خودبینی با خداخواهی
مخالف است و با هجرت الى الله مباین و
موجب نقص معنویت حج است.»^{۱۳}

حج کلاس تهذیب نفس و میدان نبرد
با شیاطین درون و برون است. هر یک از
مناسک و مشاعر گامی در جهت غنای
روحی، سعه صدر و کسب فضایل اخلاقی
است و در حقیقت حج فرار انسان از
ظلمت به سوی نور است. امام باقر علیه السلام در
تفسیر آیه مبارکه فَقِرُّوا إِلَى اللَّهِ می‌گوید:
«من الظلمة إِلَى الحج»؛ «به سوی
خدا بگریزید»؛ یعنی از ظلمت به حج
روآورید.^{۱۴}

قرآن مجید فلسفه قربانی را که یکی
از مناسک حج است رسیدن به تقوای داند
و می‌گوید:

«لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا
وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ».

سفر الى الله است شما دارید به طرف خانه
خدا می‌روید تمام اموری که دارید انجام
می‌دهید به طور الوهیت باید انجام بدهید
سفرتان از اینجا که شروع می‌شود و فد
الله است. سفر به سوی خدای تبارک و
تعالی است.»^{۱۵}

این کلام برگرفته از سخن معصوم
است؛ علی علیه السلام می‌گوید: «الْحَاجَّ وَالْمُعْتَسِرُ
وَفُدُّ اللَّهِ وَحْقٌ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى أَنْ يُكْرِمَ
وَفَدَهُ وَيُحِبِّهِ بِالْمَغْفِرَةِ».

«کسانی که حج یا عمره بجا می‌آورند
واردین بر خدا هستند و حق است بر
خداوند متعال که واردین خود را اکرام
کند و با مغفرت و آمرزش آنها
اظهار محبت نماید.»^{۱۶}

بعد معنوی حج آن وقت معلوم
می‌شود که با عبادات دیگر مقایسه شود.
حج با مناسک خاص خود، ریاضت‌های
خاصی را داراست که در تزکیه نفس و
ارتقای درجات معنوی مؤثر است؛ ترک
وطن، گذشتن از مال، تجدید پیمان حضور
در مشاعر و دور شدن از آمال و آرزوها و
ترک منیت و خودخواهی و خودکامگی و
غیره، از جمله آن ریاضت‌هاست. حضرت
امام زین جهات معنوی حج را متذکر شده،

از سیاسی و اجتماعی را متوقف بر تحقّق بعد معنوی حج می‌داند و می‌گوید:

«بعد سیاسی و اجتماعی آن حاصل نمی‌گردد مگر آن که بعد معنوی و الهی آن جامه عمل پوشد و لبیک‌های شما جواب دعوت حق تعالی باشد و خود را محرم برای وصول به آستانه محضر حق تعالی نمایید ولبیک‌گویان برای حق نفی شریک به همه مراتب کنید و از خود که منشأ بزرگ شرک است بهسوی او جل و علا هجرت نمایید... و اگر جهات معنوی به فراموشی سپرده شود گمان نکنید که بتوان از چنگال شیطان نفس رهایی یابید و تادر بند خویشتن خویش و هواهای نفسانی خود باشید نمی‌توانید جهاد فی سبیل الله و دفاع از حریم الله نمایید.»^{۱۶}

ب - بعد اجتماعی حج ابراهیمی:
 یکی از مهم‌ترین ابعاد حج که وجهه ممیز حج ابراهیمی با حج غیر ابراهیمی است بعد اجتماعی، حج است. از آنجا که اسلام دینی اجتماعی است احکامی که در این دین وضع شده خالی از بعد اجتماعی نیست، حتی اگر به صورت فردی اقامه گردد و نمونه بارز آن حج است. قرآن مجید در این باره می‌گوید:

«گوشت‌ها و خون‌های این قربانیان هرگز به خدا نمی‌رسد بلکه آنچه به خدا می‌رسد تقوا و پرهیزکاری است.»

در روایات اسلامی بار معنوی حج آن‌چنان است که بدون آن حج معنایی ندارد و اطلاق حاج بر کسی که به این بعد انسان‌ساز توجه نداشته باشد، نادرست است. در مراسم حج شخصی خدمت امام سجاد^{علیه السلام} عرض کرد: «ما أكثر الحجيج». حاج‌گزاران چه بسیارند! حضرت در پاسخ او گفت: «ما أكثر الصّحيح وأقل الحجيج»؛ چقدر ناله‌ها زیاد است و حاجی کم.^{۱۵} سفر حج فرصت مناسبی برای خودسازی و پرورش فضایل اخلاقی است.

امام راحل^{علیه السلام} احیاگر حج ابراهیمی در عصر حاضر، برای دست‌یابی به مقاصد معنوی حج، عمل کردن به مناسک به‌طور صحیح را مورد تأکید قرار داده، می‌گوید:

«مراتب معنوی حج که سرمایه حیات جاودانه است و انسان را به افق توحید و تنزیه نزدیک می‌نماید، حاصل نخواهد شد مگر آنکه دستورات عبادی حج به‌طور صحیح و شایسته و موبهemo عمل شود.»^{۱۶}

همچنین حصول ابعاد دیگر حج؛ اعم

در روایتی از امام رضا علیه السلام، منافع سرشار حج و ابعاد عبادی - اجتماعی آن ذکر شده است. آن حضرت پس از ذکر منافع معنوی، به منافع مادی می پردازد و می گوید:

«تجديد الحقوق و خطر الأنفس عنِ
الفساد وَ مَنْفعةٌ مِّنْ فِي الْمُشْرِقِ وَ
الْمُغْرِبِ وَ مَنْ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ مَمْنَ
يَحْجُّ وَ مَمْنَ لَا يَحْجُّ مِنْ تاجر وَ جالب
وَ بَايِعُ وَ مُشْتِرٍ وَ كاتب وَ مُسْكِين
وَ قَضَاء حَوَائِجِ أَهْلِ الْأَطْرَافِ
الْمَوْاضِعِ الْمُمْكِنِ لَهُمُ الْاجْتِمَاعُ فِيهَا
كَذَلِكَ لِيُشَهِّدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ». ۲۱

«در این سفر زائر بیت موفق به تجدید حقوق و وادار کردن نفس به تقوا و حفظ نفس از فساد می گردد. این سفر منبع خیر و برکت برای اهل شرق و غرب و اهل آب و خشکی است و نیز برای کسی که حج می گزارد و آن که در این مسیر نسبت از تاجر فراهم کننده جنس و فروشنده و خریدار و نویسنده و از کار افتاده و خلاصه برنامه حج، برآورنده حوائج مردم اطراف آن سرزمین و مواضعی است که اجتماع برای اهل آن ممکن است تا شاهد بهره های آن برای خود باشند.»

به طور کلی می توان ابعاد اجتماعی

«وَأَدْنَى فِي النَّاسِ بِالْحَجَّ يَأْتُوكَ رِجَالًا
وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجَّ
عَمِيقٍ * لِيُشَهِّدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَدْكُرُوا
اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ...» ۲۲

مردم را برای حج دعوت کن تا پیاده و سواره بر مرکب های لاغر از هر راه دور بیایند تا شاهد منافع گوناگون خوش باشند و نام خدارادر ایام معنی ببرند.»

آیه فوق به صراحة بیان می کند که حج مشتمل بر منافع دنیوی و اخروی است، چون هیچ گونه محدودیتی در واژه «منافع» نیست. تمام منافع و برکات معنوی و مادی و فواید فردی و اجتماعی را شامل می شود و در روایتی از امام صادق علیه السلام شده که آن حضرت گفت: «منافع دنیا و منافع آخرت، هر دو را در بر می کیرد.» ۲۳

در آیه دیگر قرآن مجید می فرماید: «جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِياماً
لِلنَّاسِ»، «خداوند کعبه، بیت الحرام را وسیله ای برای سامان بخشیدن به کار مردم قرار داده است.» ۲۴

با توجه به وسعت معنای «قیاماً للناس»، مسلمانان می توانند در پناه این خانه و دستور سازنده حج کارهای خود را سامان بخشند.

خواهان دینی و اسلامی خود از سراسر
جهان آشنا می‌شوند.»^{۲۳}

البته این آشنایی و معارفه زمینه
بررسی مشکلات امت اسلامی را فراهم
می‌کند.
امام همچنین می‌فرماید:

«حج برای این است که مشکلات یک سال
مسلمین را بررسی کنند و در صدد رفع
مشکلات برآیند.»^{۲۴}

بر این اساس در طول تاریخ حتی در
دوران‌های خفقان باری که خلفا و سلاطین
جور اجازه نشر احکام اسلامی را به
مسلمانان نمی‌دادند، آنها با استفاده از این
فرصت، مشکلات خود را حل می‌کردند و
با تماس گرفتن با ائمه معصوم^{علیهم السلام} و علمای
بزرگ دین، معضلات فکری و فرهنگی
خود را بطرف می‌ساختند.

۲- تحکیم وحدت بین مسلمانان:
در میان احکام اجتماعی اسلام، شاید
کمتر مسئله‌ای را بتوان یافت که به اندازه
«وحدة» از آن سخن رفته باشد. دهها آیه
قرآن به صورت مستقیم و غیرمستقیم
درباره وجوب وحدت و پرهیز از اختلاف
دیده می‌شود. در اینجا فقط به دو مورد

حج ابراهیمی را در چند محور مورد
بررسی قرار داد:

۱- شناخت ملل مختلف و ارزیابی اماکنات:

موسم حج مناسب‌ترین و بهترین
فرصت برای آشنایی و ارتباطات مسلمانان
با یکدیگر است. امام صادق^{علیه السلام} در پاسخ به
پرسش علّت تشریع حج می‌گوید:

«إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْخَلْقَ... وَأَمَرَهُمْ بِمَا
يَكُونُ مِنْ أَمْرِ الطَّاعَةِ فِي الدِّينِ وَ
مَصْلَحَتِهِمْ مِنْ أَمْرِ دُنْيَاهُمْ فَجَعَلَ فِيهِ
الإِجْتِمَاعَ مِنَ الشَّرْقِ وَالغَربِ
وَالْيَمَنِ فَوَا». ^{۲۵}

خداآوند مردم را آفرید... و آنچه از
دستورهای دینی و مصلحت‌های دنیوی
آنان بود مقرر داشت. پس حج را تشریع
کرد تا مردم از شرق و غرب گرد هم آیند
و با یکدیگر آشنا شوند.»^{۲۶}

حج مرکز اجتماع سالانه جهانی
مسلمانان است که در آن مراسم معارفة
عمومی انجام می‌گیرد. امام راحل^{علیه السلام}
در این باره می‌گوید:

«حج بهترین میعادگاه معارفة ملت‌های
اسلامی است که مسلمانان با برادران و

قرآن کریم وحدت را عامل اقتدار و شوکت امت اسلامی و تفرقه را عامل ضعف و ناتوانی دانسته می‌فرماید:

**﴿وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا
فَتَقْشُلُوا وَتَنْهَبُ رِيحَكُمْ﴾**

«از خدا و پیامبر ش پیروی کنید و با یکدیگر نزاع مکنید که ناتوان می‌شوید و شوکت شما می‌رود.»^{۲۷}

یکی از سیاست‌های قدرت طلبان در طول تاریخ ایجاد تفرقه میان مردم بوده است تا از طریق گل آلود کردن آب ماهی بگیرند. شعار «تفرقه بینداز و حکومت کن» حکایت از آن ترفند شیطانی دارد. برای مقابله با این سیاست استعماری، اسلام وحدت اسلامی را به عنوان تاکتیک و فریضه‌ای موقّت، بلکه به عنوان استراتژی و اصل و فریضه ثابت مطرح نموده است. بر این اساس قرآن مجید می‌فرماید:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾، «البته که مؤمن با یکدیگر برادرند.»^{۲۸}

برادری مسلمانان اقتضا می‌کند که با یکدیگر وحدت داشته باشند. در روایات بسیاری از معصومین علیهم السلام، موضوع وحدت امت اسلامی مطرح شده است. علی علیهم السلام می‌فرماید:

شاره می‌کنیم:

قرآن مجید وحدت و تأثیف بین قلوب را از نعمت‌های الهی می‌داند و می‌فرماید:

**﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعاً وَلَا
تَفَرَّقُوا وَادْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
كُثُّمٌ أَغْدَاءٌ فَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَأَصْبِحُّهُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُثُّمٌ عَلَى
شَفَّاقٍ حُقْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَانْقَذُكُمْ مِّنْهَا﴾.**

«همگی به ریسمان خدا در آویزید و پراکنده نشوید و نعمت خدا را بر خود یاد کنید که دشمنان یکدیگر بودید و او در میان دل‌های شما الفت داد و به نعمت او با هم برادر شدید و بر لب پر تگاه آتش بودید و او شمارا از آن برها ند.»^{۲۹}

و از سوی دیگر قرآن مجید برای تفرقه و اختلاف عذاب شدیدی را در نظر گرفته است و می‌فرماید:

**﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْلَقُوا
مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾.**

«مانند آنان نباشد که پس از آن که روشنگری‌ها برایشان آمد پراکنده شدند و با یکدیگر اختلاف ورزیدند و اینان عذابی سهمگین دارند.»^{۳۰}

است؛ منافع سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی». ^{۳۰}

امام^ع تحکیم وحدت بین مسلمانان را یکی از وظایف الهی در موسم حج می‌داند و می‌فرماید:

«باید توجه داشته باشید که این اجتماع بزرگ که به امر خداوند تعالی در هر سال در این سرزمنی مقدس فراهم می‌شود، شما ملت‌های مسلمان را ملکت می‌سازد که در راه اهداف مقدسه اسلام مقاصد عالیه شریعت مطهره و در راه ترقی و تعالی مسلمین و اتحاد و پیوستگی جامعه اسلامی کوشش کنید». ^{۳۱}

امام^ع در سایه وحدت امت اسلامی، در پی ایجاد جبهه مستضعفین در اجتماع پرشکوه حج بودند و می‌فرمودند:

«از جمله وظایف در این اجتماع عظیم، دعوت مردم و جوامع اسلامی به وحدت کلمه و رفع اختلافات بین طبقات مسلمین است که خطبا و گویندگان و نویسندهای در این امر حیاتی اقدام نمایند و کوشش کنند در بوجود آوردن جبهه مستضعفین که با وحدت جبهه و وحدت کلمه و شعار «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» از تحت اسارت قدرت‌های شیطانی و اجتاب و استعمارگران واستثمارگران بیرون آیند

«الْزِمُوا السَّوادَ الْأَعْظَمَ فَإِنَّ يَدَ اللَّهِ عَلَى الْجَمَاعَةِ إِيَّاكُمْ وَالْفَرْقَةُ فَان الشَّاذُّ مِنَ النَّاسِ لِلشَّيْطَانِ كَمَا ان الشَّاذُ مِنَ الْغَنَمِ لِذَبَابٍ». ^{۲۹}

با اکثریت باشید که دست خدا با جماعت است و از تفرقه بپرهیزید که جدامانده از مردم بهره شیطان است همان‌گونه که گوسفند دورافتاده از گله نصیب گرک بیابان است. ^{۲۹}

حال که به اهمیت این موضوع پی برдیم این پرسش مطرح می‌شود که چه موسومی بهتر از موسم حج و چه مکانی برتر از مکه برای تحقق این امر خطیر وجود دارد؟ امام راحل^ع منادی حج ابراهیمی در این باره می‌گوید:

«این وحدت که اسلام شریف و قرآن کریم بر آن پاپشاری کرده‌اند با دعوت و تبلیغ دامنه‌دار باید به وجود آید و مرکز این دعوت و تبلیغ مکه معظمه در زمان اجتماع مسلمین برای فریضه حج است که ابراهیم خلیل الله و محمد حبیب الله شروع و در آخر الزمان حضرت بقیة الله ارواحنا لمقدمه الفدا تعقیب می‌کند. به ابراهیم خلیل الله خطاب می‌شود که مردم را به حج بخوان تا برای شهود منافع خود، از همه اقطار بیایند. این منافع جامعه

«اکنون که موسم حج بیت الله الحرام است و مسلمین از اطراف جهان به زیارت خانه خدا آمدند، لازم است در خلال اعمال شریفة حج به یکی از بزرگترین فلسفه این اجتماع عظیم توجه داشته و به وضع اجتماعی و سیاسی کشورهای اسلامی رسیدگی کرد، و از گرفتاری‌های برادران ایمانی خود مطلع گشته و در رفع آن در حد وظیفه اسلامی و وجودانی کوشش کنند. اهتمام به امر مسلمین از فرایض مهم اسلام است.»^{۳۵}

حضرت امام ره چاره‌جویی در مورد مشکلات امت اسلام، به ویژه مسأله مهم فلسطین را وظیفه خطیر حاجج می‌داند و می‌فرماید:

«امروز قبلة اول مسلمین به دست اسراییل این غذّه سلطانی خاورمیانه، افتاده است. امروز برادران فلسطینی و لبنانی عزیز ما را با تمام قدرت می‌کوید و به خاک و خون می‌کشد. امروز اسراییل با تمام وسائل شیطانی تفرقه‌افکنی می‌کند. بر هر مسلمانی لازم است که خود را علیه اسراییل مجهز کند! امروز کشورهای آفریقایی مسلمان ما زیر پوغ آمریکا و سایر اجاتب و سرسپرده‌گان آنان دست و پا می‌زنند. امروز آفریقای مسلمان صدای فریاد مظلومانه خود را هرچه بیشتر بلند

و با اخوت اسلامی بر مشکلات غلبه پیدا کنند.»^{۳۶}

۳- اهتمام به امور مسلمانان:

یکی از فرایض خطیر و اساسی که نشانه مسلمانی است، اهتمام به امور مسلمانان است. از رسول خدا علیه السلام روایت شده است که: «من أصْبَحَ لَا يَهْمِمُ بِأَمْوَرُ الْمُسْلِمِينَ فَإِنَّسَ يُمْسِلِمٌ»؛ «هر کسی صبح کند و به امور مسلمانان هفت نگارد، مسلمان نیست.»^{۳۷}

معنای حدیث آن است که اگر مسلمانی در میان مسلمانان زندگی بگذراند و در خدمت آنان نباشد، خودی حساب نمی‌شود و بیگانه است.

بر این اساس است که سعدی می‌گوید: «حکماً گفته‌اند برادر که در بند خویش است نه برادر و نه خویش است.»^{۳۸} البته اهتمام به امور مسلمانان، به عنوان کلی است که یک سلسله فرایض دیگر، مانند اصلاح میان مردم، برآورده ساختن نیاز مردم و سود رساندن به آنان از مصادیق آن محسوب می‌شود. بدیهی است که تحقق این مقصود در سطح وسیع، در مراسم حج میسر است. امام خمینی ره در این باره می‌فرماید:

می‌کنیم که فرموده است:

«اذا كان امرأوكم خياركم واغنياؤكم
سمحاءكم وأمركم شورى بينكم
فظهر الأرض خير لكم من بطنها واذا
كان امرأوكم شراركم
واغنياؤكم بخلاءكم ولم يكن امركم
شورى بينكم فطن الأرض خير لكم
من ظهرها».

«هنگامی که زمامداران شما نیکانتان و
توانگران شما سخاوتمندانتان باشند و
کارهایتان به مشورت انجام شود پس
روی زمین از زیر زمین برای شما بهتر
است اما هنگامی که زمامداران شما بدان
و توانگران شما افراد بخیل باشند و
کارهایتان به مشورت انجام نشود پس
زیر زمین از روی زمین برای شما بهتر
است». ^{۴۰}

وقتی علی الله خود را از مشورت
بی نیاز نمی‌داند آنجا که می‌فرماید: «فلا
تكفوا عنْ مَقْالَةِ بَحْقٍ أَوْ مشورة بعده». ^{۴۱}
«از گفتن حق یا مشورت به عدل
خودداری نکنید». ^{۴۲} تکلیف آحاد جامعه
اسلامی روشن می‌شود.
بر این اساس، هر حکومتی برای
پیشبرد مقاصد خود در کنار قوای دیگر،
قوه مقننه، که وظیفه قانون‌گذاری بر اساس

می‌کند. فلسفه حج باید جوابگوی این
فریادهای مظلومانه باشد». ^{۳۶}

در جای دیگر می‌فرماید:

«برای آزادی سرزمین اسلامی فلسطین
از چنگال صهیونیسم، دشمن سرست
اسلام و انسانیت، چاره‌اندیشی کنید». ^{۳۷}

۴ - رایزنی و شور و مشورت و مبادله فرهنگی:

در اسلام شور و مشورت از جایگاه
ویژه‌ای برخوردار است. در قرآن ضمن
این که یک سوره «شوری» نامیده شده، در
سه آیه به شورا پرداخته شده است. خداوند
متعال به پیامبرش دستور می‌دهد که در
امور اجتماعی با مردم مشورت کند و
می‌فرماید: «وَشَاوِرُهُمْ فِي الْأُمْرِ»، «و در
کار با آنان مشورت کن» ^{۳۸}

و در آیه دیگر یکی از اوصاف مؤمنان
را مشورت کردن می‌داند و می‌فرماید:
«وَأَمْرُهُمْ شُورَى يَبَثَّهُمْ»؛ «مؤمنان کارشان
با مشورت بایکدیگر است». ^{۳۹}

علاوه بر آیات، روایات بسیاری از
ائمه اطهار علیهم السلام درباره مشورت وارد شده
است که برای پرهیز از اطالة کلام، از ذکر
همه آنها خودداری می‌کنیم و فقط به
روایتی از رسول گرامی اسلام علیه السلام بسته

وَلَا يُنْسِي».۴۱

«اجتماع مردم شرق و غرب را در آین حج مقرر داشت تا آثار پیامبر ﷺ و اخبار او شناخته شود و مردم آنها را به خاطر آورند و هرگز فراموش نکنند.»

و سپس در آخر می فرماید:

«اگر هر قوم و ملتی تنها از کشور و بلاد خویش سخن بگویند و تنها به مسائلی که در آن است بیندیشند، همگی نابود می گردند و کشورهای ایشان ویران می شود. منافع آنها ساقط می گردد و اخبار واقعی در پشت پرده قرار می گیرد.»۴۲

امام راحل رحمه اللہ علیہ در این باره می فرماید:

«حجاج محترم جهان را دور هم گرد آورده و در مصالح اسلام و مشکلات مسلمین تبادل آراء نموده و در حل مشکلات و راه رسیدن به آرمان مقدس اسلام تصمیمات لازم را اتخاذ نمایید و راههای اتحاد بین همه طوایف و مذاهب اسلامی را بررسی کنید.»۴۳

در جای دیگر می فرماید: در این اجتماع مقدس، حج اولاً - در مسائل سیاسی اسلام و ثانیاً - در مسائل خصوصی کشورهای اسلامی تبادل نظر کرده، بینند

مشورت دارد، در نظر می گیرد و علاوه بر آن در هیأت وزیران بسیاری از لوایح و قوانین مورد بررسی قرار می گیرد. در سطح ملل اسلامی و به تعبیر امت واحد اسلامی رایزنی و مشورت و تبادل نظر باید به شکل مدرن و پویا انجام گیرد و زمانی مناسب تر از موسم حج و محلی نیکوتر از محل اجتماع بزرگ حج جهت تحقق این امر دیده نمی شود. اقوام و ملل مختلف می توانند از این فرصت استثنایی استفاده نمایند و آخرین تجارت سودمند خود را در اختیار مسلمانان قرار دهند و نقاط ضعف و قدرت را با نظر کارشناسی مطرح نمایند. در این صورت نشست سالانه و همایش بین المللی تبادل افکار شکل واقعی خود را پیدا می کند. حج می تواند مبدل به یک کنگره عظیم فرهنگی شود و اندیشمندان جهان اسلام در ایامی که در مکه و مدینه هستند، گرد هم آیند و افکار و ابتکارات خویش را به دیگران عرضه کنند. امام صادق علیه السلام یکی از فواید حج را همین رایزنی و تبادل فرهنگی می داند آنجا که می فرماید:

«فجعل فيه الاجتماع من الشرق والغرب ولি�تعارفوا و... لتعرف آثار رسول الله صلوات الله علیه و آله و سلم و تعرف اخباره و يذكر

معیار بهترین امت بودن مسلمانان این است که امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند و به خدا ایمان دارند. در اهمیت این موضوع همین بس که علی علیه السلام آن را برتر از همه اعمال نیک دانسته و می‌فرماید:

«اعمال البر كلهاؤالجهاد في سبيل الله عند الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر الاكتفية في بحر لجّي». «همة کارهای نیک و جهاد در راه خدادار برابر امر به معروف و نهی از منکر جز دمیدنی در دریای پهناور نیست».^{۴۶}

و امام باقر علیه السلام آن را فریضه زیر بنا و پایه دیگر اعمال می‌داند و می‌فرماید:

«ان الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر سبيل الأنبياء ومنهاج الصالحة وفريضة عظيمة بها تقام الفرائض». «امر به معروف و نهی از منکر راه و روش پیامبران و صالحان است. فريضه ای بزرگ است که در پرتو آن دیگر فرایض بربپا می‌شود».^{۴۷}

و رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و آله و سلم می‌فرماید: «إِذَا أُمْتَيْتِي تَوَكَّلْتُ إِلَيْكَ أَمْرِي بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُ عَنِ الْمُنْكَرِ فَلِيأَذْنُوا بِوَقَاعِ مِنَ اللَّهِ». ^{۴۸}

که در داخل کشورها با دست استعمال و عمل آن بر برادران مسلمان آنان چه می‌گذرد.^{۴۹}

۵- اجرای فریضه مهم امر به معروف و نهی از منکر:

یکی از ابعاد اجتماعی حج، انجام مسؤولیت همگانی و نظارت عمومی و ملی امر به معروف و نهی از منکر است. امر به معروف و نهی از منکر اختصاص به مسائل فردی و فرعی و جزئی ندارد و از تکیه و تأکیداتی که اسلام بر این فریضه دارد و توبیخ شدیدی که تارکان آن را کرده، معلوم می‌شود که نظر اسلام تنها به اصلاح فرد و تغییر در روش و گفتار افراد نیست بلکه افزون بر آن، اصلاح اجتماع در سرلوحة برنامه‌های اسلام قرار دارد. قرآن مجید امتنی را می‌ستاید که به این وظیفه خطیر عمل می‌کنند آنچه که می‌فرماید:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أَخْرِجْتُ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوُنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾

«شما بهترین امتی هستید که برای مردم پدید آمدیدن؛ زیرا امر به معروف و نهی از منکر می‌کنید و به خدا ایمان دارید».^{۵۰}

انقلاب و ارائه خط مشی‌های سیاسی در پرتو احکام قرآن و نقش عظیم روحانیت اسلام در رهبری مردم و جامعه نقش کارسازی باید ایفا بنماید.»^{۵۰}

حج - بعد سیاسی حج ابراهیمی:
 یکی از ابعاد مهم حج ابراهیمی، بعد سیاسی آن است و شاید مهم‌ترین نقطه تمایز بین حج ابراهیمی و حج غیر ابراهیمی همین بعدب سیاسی حج باشد که متأسفانه مورد غفلت بسیاری از مسلمانان قرار گرفته است. امام راحل[ؑ] به منظور احیای حج ابراهیمی همواره در پیام‌ها و سخنرانی‌ها از این موضوع سخن گفته‌اند و در موارد مختلف بر اجرای آن تأکید ورزیده‌اند. و نیز غفلت از این امر خطیر را ناشی از توطئه تبلیغاتی استکبار جهانی می‌داند و می‌فرماید:

«از همه ابعاد آن (حج)، مهجورتر و مورد غفلت‌تر، بُعد سیاسی این مناسک عظیم است که دست خیانتکاران برای مهوجویت آن بیشتر در کار بوده و هست و خواهد بود.»^{۵۱}

در جای دیگر می‌فرماید:

«مع الأسف دامنة تبلیغات گمراه‌کننده به

«هرگاه امت من امر به معروف و نهی از منکر را ترک کنند، اعلام جنگ با خدا نموده‌اند.»^{۴۸}

حج ابراهیمی حجی است که زمینه تحقق این فرضه الهی را فراهم نماید و به راستی کدام اجتماع از این اجتماع پرشکوه حج بالاتر و کدام فرصت و شرایط سزاوارتر که بتوان این فرضه مهم را در سطح وسیع به مرحله اجرا در آورد؟! امام بزرگوار[ؑ] در پیام‌های خود به این نکته اشاره کرده‌اند:

«به دانشمندانی که در این اجتماع شرکت می‌کنند از هر کشوری که هستند لازم است برای بیداری ملت‌ها بیانیه‌های مستدلی با تبادل نظر صادر کرده و در محیط وحی بین جامعه مسلمین توزیع نمایند و نیز در کشورهای خود پس از مراجعت نشر دهند و در آن بیانیه‌ها از سران کشورهای اسلامی بخواهند که اهداف اسلام را نصب‌العین خود قرار داد، اختلافات کنار گذاشته برای خلاصی از چنگال استعمار چاره بیندیشند.»^{۴۹}

در جای دیگر می‌فرماید:

«در این فرصت مفتت، روحانیون معظم و مسؤولین تبلیغات حج برای انتقال تجارب

فلسفه زندگی‌ساز او به زبان و حشت و مرگ و قبر تنزل کرده است. حج نیز به همان سرنوشت گرفتار گشته است. سرنوشتی که میلیون‌ها مسلمان هرسال به مکه می‌روند و پا جای پای پیامبر و ابراهیم و اسماعیل و هاجر می‌گذارند ولی هیچ کس نیست که از خود پرسد ابراهیم و محمد^{علیه السلام} که بودند و چه کردند. هدف‌شان چه بود. از ما چه خواسته‌اند؟ گویی به تنها چیزی که فکر نمی‌شود به همین است مسلم حج بی‌روح و بی‌تحرک و قیام، حج بی‌برائت، حج بی‌وحدت و حجی که از آن هدم کفر و شرک برپایید حج نیست.^{۵۴}

امام اقامه حج ابراهیمی و محمدی^{علیه السلام} را در گرو برائت که یک نوع حرکت سیاسی است می‌داند و می‌فرماید: «در این مقطع زمانی تکلیف الهی حجاج است که اگر مطلبی از گویندگان شنیدند که بسوی ایجاد اختلاف بین صفووف مسلمانان را می‌دهد انکار کنند و برائت از کفار و سردمداران آنان را از وظایف خود در موافق کریمه بدانند تا حج آنها حج ابراهیمی ابوالأنبیاء - صلوات الله علیه - باشد و حج محمدی^{علیه السلام} و الا «ما اکثر الضجيج واقل الحجيج» درباره آنها صادق است.^{۵۵}

قدرتی بوده و هست که دخالت در هر امر اجتماعی و سیاسی را در جامعه مسلمین برخلاف وظایف روحانیون و علمای دین می‌دانند و دخالت در سیاست را گناهی نابخشودنی می‌خوانند.^{۵۶}

با توجه به این تبلیغات گسترده و ذهنیت تفکیک حج از سیاست، امام رابطه حج و سیاست را به وضوح مطرح ساخت و فرمود:

«حج از آن روزی که تولد پیدا کرده است، اهمیت بُعد سیاسی اش کمتر از بعد عبادی اش نیست. بعد سیاسی علاوه بر سیاستش خودش عبادت است.^{۵۷}

اصرار امام^{ره} تا جایی است که حج بدون سیاست را حج نمی‌داند و می‌فرماید: «حج کانون معارف الهی است که از آن محتوای سیاست اسلام را در تمامی زوایای زندگی باید جستجو نمود... ولی چه باید کرد و این غم بزرگ را به کجا باید برد که حج بسان قرآن مهجور گردیده است و به همان اندازه‌ای که آن کتاب زندگی و کمال و جمال در حجاب‌های خودساختهٔ ما پنهان شده است و این گنجینه اسرار آفرینش در دل خروارها خاک کچ فکری‌های مادرف و پنهان گردیده است و زبان انس و هدایت هر زندگی و

«وَإِذْ بَوَأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا
تُشْرِكُ بِي شَيْئاً وَطَهَّرْ بَعْثِي لِلظَّاهِرِينَ
وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكُعَ السُّجُودُ».

«به خاطر بیاور زمانی را که محل خانه
کعبه را برای ابراهیم آماده ساختیم و به
او گفتیم چیزی را شریک من قرار مده و
خانه‌ام را برای طواف کنندگان و قیام
کنندگان و رکوع کنندگان و سجدود
کنندگان پاک گردان». ^{۵۶}

امام راحل در تفسیر این آیه
می‌فرماید: «این تطهیر از همه ارجاس است
که بالاترین آنها شرک است که در صدر آیه
کریمه است». ^{۵۷} اما دستوری که خدا به
رسول اکرم ﷺ داده است: «وَأَذْأْنُ مِنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجَّ الْأَكْبَرِ أَنَّ
اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ...».

«این اعلامی است از طرف خدا و

پیامبرش به عموم مردم در روز حج اکبر که
خداآنده فرستاده او از مشرکان بیزارند». ^{۵۸}

در ادامه می‌فرماید: «کدام خانه‌ای
سزاوارتر از کعبه و خانه امن و طهارت
والناس که در آن به هرجه تجاوز و ستم و
استثمار و بردگی و یا دون صفتی و نامردی
است عملأ و قولأ پشت شود و در تجدید میثاق
الست بر بیکم بت آلهه‌ها و اربابان متفرقون
شکسته شود و خاطره مهم‌ترین و بزرگ‌ترین

بعضی ممکن است تصور کنند بعد
سیاسی حج از ابتکارات رهبر کبیر انقلاب
حضرت امام خمینی است و پیشینه
تاریخی ندارد. امام این پندران نادرست را
که از جهل و غفلت و عدم آشنایی با قرآن و
حدیث سرچشمه می‌گیرد، ناصحیح
می‌داند و می‌فرماید:

«سیاست حج، سیاستی نیست که ما
درست کرده باشیم حج سیاست اسلامی
است ما از اول بنایمان بر این بوده است به
حج آن طوری که بوده است عمل کنیم،
همان طور که پیغمبر اکرم بت‌ها را در کعبه
شکست ما هم بت‌هارا بشکنیم و این بت‌ها
که در زمان ما هستند از آن زمان بالاتر و
بدترند.

اما محورهای بعد سیاسی حج
عبارتند از:

الف - برائت از مشرکین:

مهم‌ترین محور بعد سیاسی حج،
برائت از مشرکین است. امام در اثبات این
امر به سنت ابراهیمی و محمدی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
تمسک کرده و پیروی از آن را لازم
دانسته‌اند. قرآن مجید فلسفه بنای خانه
کعبه را دعوت به توحید و نفی شرک
می‌داند و می‌فرماید:

قدرت اسلام و رژه جمعی امت اسلامی است. علی ﷺ می فرماید: «الحج تقویة للدین»؛ «خداوند حج را برای تقویت آیین اسلام تشریع کرد.»^{۶۲} به این انتظار از حج وقتی جامه عمل پوشیده می شود که خانه مقدس خدا رمز وحدت مردم و مرکز اجتماع دلها و همایش سیاسی جامعه اسلامی باشد. اگر می بینیم در روایات، حج به عنوان جهاد افراد ضعیف تلقی شده است، آنجا که پیامبر خدا ﷺ می فرماید: «هو (الحج) أحد الْجَاهِدِينَ هو جهاد الضعفاء»؛ «حج یکی از دو جهاد است، حج جهاد ضعیفان است.»^{۶۳}

علوم می شود که همان آثار و ثمراتی که جهاد دارد، حج نیز داراست. جهاد جنگ مسلحانه با کافران و حج جنگ سرد با کافران است؛ چون حج محل نمایش اقتدار و عظمت امت اسلامی است. یکی دیگر از ابعاد سیاسی حج ایجاد رابطه مردم با رهبری است؛ زیرا ابعاد دیگر حج مانند اتحاد و یکپارچگی و اهتمام به امور مسلمین و غیره در سایه رهبری و امامت قابل تحقق است. بر این اساس موسم حج زمان مناسبی برای تجدید پیمان با ولی امر مسلمین است و روایات بسیاری در این باره وجود دارد؛ از جمله امام باقر علیه السلام مناسک

حرکت سیاسی پیامبر ﷺ در «وَأَذَانُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجَّ الْأَكْبَرِ» زنده بماند و تکرار شود؛ چرا که سنت پیامبر ﷺ و اعلام برائت کهنه شدنی نیست.^{۶۴} ممکن است کسی بگوید: اعلام برائت از مشرکین، یک مانور سیاسی بود که در زمان پیامبر ﷺ به مرحله اجرا در آمد چه دلیلی بر انجام آن مانور سیاسی در زمان کنونی وجود دارد؟ امام با توجه به این شباهه می فرمایند:

«فریاد برائت از مشرکان، مخصوص به زمان خاص نیست. این دستور است و جاوید.»^{۶۵}

ممکن است توهّم شود که اعلام برائت از مشرکین در موسم حج چه ضرری متوجه استکبار می کند و چه نفعی برای امت اسلامی دارد؟ امام در پاسخ این پرسش چنین می گوید: «راهپیمایی مکه و مدینه است که بسته شدن شیرهای نفت عربستان را به دنبال دارد. راهپیمایی های برائت در مکه و مدینه است که به نابودی سرسپردگان شوروی و امریکا ختم می شود.»^{۶۶}

ب - نمایش قدرت اسلام
برائت از مشرکان، علاوه بر اعلام نفرت و تبری از دشمنان اسلام، نمایش

بیایند سپس به دور آنها طواف کنند آنگاه به پیشگاه ما آمده از ولایت خودشان نسبت به ما خبر دهند و نصرت و یاری خود را در تمام زمینه‌ها به ما عرضه کنند.»^{۶۵}

بدون رهبری را به منزله انجام اعمال پیرامون سنگ می‌داند که از روح و معنا خارج است.^{۶۶}

امام باقر ظل الله می‌فرماید:
«مردم دستور دارند به سوی این سنگها

• بیانوشتها:

- ۱- حج: ۲۷
- ۲- صحیفه نور، ج ۹، ص ۲۲۴
- ۳- همان، ج ۲۰، ص ۱۸
- ۴- صحیفه نور، ج ۲۰، ص ۲۲۷
- ۵- همان.
- ۶- آل عمران: ۹۷
- ۷- وسائل الشیعه، ج ۸، ص ۱۵
- ۸- صحیفه نور، ج ۱۹، ص ۱۹۷
- ۹- همان، ج ۲۰، ص ۲۲۸
- ۱۰- وسائل الشیعه، ج ۸، ص ۵
- ۱۱- صحیفه نور، ج ۹، ص ۲۲۸
- ۱۲- بخار الانوار، ج ۹۶، ص ۸
- ۱۳- صحیفه نور، ج ۱۹، ص ۱۹۹
- ۱۴- مستدرک الوسائل، ج ۸، ص ۱۱
- ۱۵- سفينة البحار، ج ۲، ص ۷۱
- ۱۶- صحیفه نور، ج ۱۹، ص ۴۴
- ۱۷- همان.
- ۱۸- حج: ۲۷-۲۸
- ۱۹- تفسیر نمونه، ج ۱۴، ص ۷۲
- ۲۰- مائدہ: ۹۷

- ٢١- بحار الانوار، ج ٩٦، ص ٣٢
- ٢٢- وسائل الشیعه، ج ٨، ص ٩
- ٢٣- صحیفه نور، ج ٢٠، ص ١٣١
- ٢٤- همان، ج ١٨، ص ٦٦
- ٢٥- آل عمران: ١٠٣
- ٢٦- آل عمران: ١٠٥
- ٢٧- انفال: ٤٦
- ٢٨- حجرات: ١٠
- ٢٩- نهج البلاغه، تصحیح فیض الاسلام، خطبه ١٢٧
- ٣٠- صحیفه نور، ج ١٨، ص ٩٠
- ٣١- همان، ج ١، ص ١٥٦
- ٣٢- صحیفه نور، ج ٩، ص ٢٢٥
- ٣٣- اصول کافی، ج ٣، ص ٢٢٨
- ٣٤- گلستان، باب ٢
- ٣٥- صحیفه نور، ج ٢، ص ١٧٢
- ٣٦- همان، ج ٩، ص ٢٢٦
- ٣٧- همان، ج ١، ص ١٥٦
- ٣٨- آل عمران: ١٥٩
- ٣٩- شوری: ٣٨
- ٤٠- ابوالفتوح رازی، تفسیر روح الجنان، ج ١، ص ٦٧٤
- ٤١- نهج البلاغه، تصحیح فیض الاسلام، خطبه ٢٠٧
- ٤٢- وسائل الشیعه، ج ٨، ص ٩
- ٤٣- صحیفه نور، ج ٢٠، ص ١٣١
- ٤٤- همان، ج ١، ص ١٥٧
- ٤٥- آل عمران: ١١٠
- ٤٦- نهج البلاغه، قصار.
- ٤٧- وسائل الشیعه، ج ١١، ص ٣٩٥
- ٤٨- همان، ص ٣٩٤
- ٤٩- صحیفه نور، ج ١، ص ١٥٦
- ٥٠- همان، ج ٢٠، ص ١٢٥

- ۵۱- صحیفہ نور، ج ۱۹، ص ۴۳
۵۲- همان، ص ۴۱
۵۳- صحیفہ نور، ج ۱۸، ص ۶۶
۵۴- همان، ج ۲۰، ص ۲۲۷
۵۵- صحیفہ نور، ج ۱۹، ص ۴۶
۵۶- حج: ۲۶
۵۷- صحیفہ نور، ج ۱۸، ص ۸۷
۵۸- توبہ: ۳
۵۹- صحیفہ نور، ج ۲۰، ص ۱۱۱
۶۰- صحیفہ نور، ج ۲۰، ص ۲۱
۶۱- همان، ص ۲۳۳
۶۲- نهج البلاغہ، قصار ۲۵۲
۶۳- الوافى، چاپ اول، ج ۱۲، ص ۲۱۵
۶۴- عيون الاخبار، ج ۲، ص ۲۶۲
۶۵- بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۳۷۴